Трескин росол ложился скоро
Спуснисе на другарина кауе.
Ка завретел и цр Васо ви вл.
Другчина му тако говореха
Тая дреска не е не худево
Не сопке е врло полево
Добро не се биде
Дайде назад да се вратиме
И тогчи молчи на другчина каже
Он другчина браќя, браточеди
И войници слугиџи тробурами
Интерд може и назад не може
Повратиќа не е за ложиџи
Хайде интерд тешко бог помоџе.
Из дзора на разбой плашили
На онови старо разбоиџа.
Край онова езеро дълбоко
Имало е темно цр да видят
Край езеро пари хиляди войска
Под чадзра до четири краля
Над чадзра бајрдџи се вдигат
Ка видзхи девет змиа бурлия
Из молчили тој говораха,
Леле браќя молчи на свидо
Тая воска наза тиви чека
Хайде, браќе на зад да се вратиме.
Дор е врвне назад да вдаиме
Деч Зелинем наши в чеволя
А молчили им разлютен говори
Бог убили ви чедзри другчина
Товали е за ништо гонаџетво,
Да вдатае да се отчурвате
Кадо кеџе поврат да дадете
Тешко цр нисе толко уплашихте
Та войска е не а из цр тиви,
И колко е сата тија воиска
Она нема ни колко за мене
Сам я губим дванаесе хиляди
От последние дори довечерја
Тиви нема ништо до утрина
Ал дайдите не молите ме срами
Ишли мено ни вие го нашево
Девет браќя никои помикаха
А то низа и другчина низа
До падзри сви се приближаха
А сетно пак пак се повратиха
До пари слугџи ка радуга бега
Дори молчи наредн другчина
Нападаха лигом погубиха

Ivan Dimitrov Marazov